

NOVINY ŽIAKOV ZÁKLADNEJ ŠKOLY

H. J. ČMELÍKA

ČÍSLO 4

MÁJ 2005

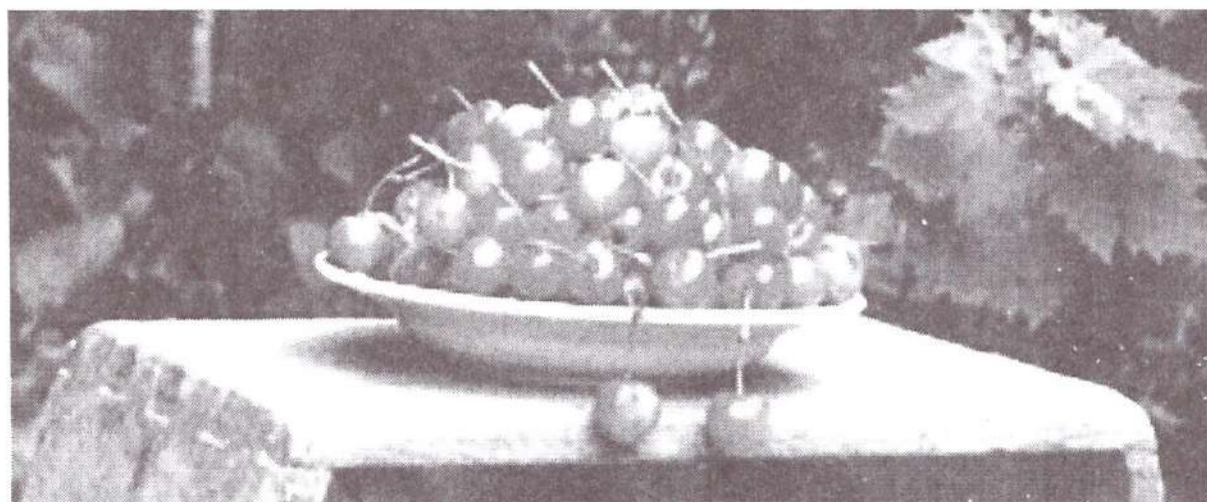


ČEREŠNICKY,
PO ČEREŠNE VYSYPALI SA MI
ČERVENÉ ČIAHALI, AKO NA NALIEČKU ČEREŠNICKY,
NETRPNÚ. ŽENICH RUBY ANI ČOŤA

Hlboko sa pokloň oráčovi,
lebo dáva chlieb,
ešte hlbšie matke,
lebo dáva život
Najhlbšie učiteľovi,
lebo zo živej bytosti vychoval
človeka.

Ján Amos-Komenský

Vítajte!



ACH, TEN KRÁSNY SVRČINOVEC

Dojmy zo Svrčinovca
(29.04.2005-03.05.2005)

Keď nám v škole povedali, že máme ísť na Slovensko, všetci sme sa veľmi tešili a nemohli sme dočkať, kedy už príde ten deň, keď už budeme tam. Ja som z toho mala ešte väčšiu radosť, lebo som na Slovensku este nebola. Cesta bola dlhá a nudná. Všetkým sa nám pozdávalo, že už ani tam neprídeme... No, zrazu sme odbočili a videli nadpis - Svrčinovec. A na našich tvárach sa zjavil úsmev a radosť.

A už sme aj tam... Naprostred dediny stojíme my a na nás sa pozerajú krásne, zelené lesy a milí svrčinovskí žiaci. Učítelia a žiaci zo Svrčinovca nás pekne privítali, ako v škole tak aj doma. Poukazovali nám všetko a povedali, nech sa cítime ako doma.

Na druhý deň boli sme na Vychylovke. No... to bol zážitok... Vonku 13 stupňov celzia, snehu po kolená, potôčky žblnkajú a vysoké lesy, plné kyslika, nás držia v náručí. Tam sme aj vystupovali... Medzi ovečkami, na poľane sme si zatančili, zaspievali a zahráli... Bolo nám trochu nešikovne tancovať, lebo predsa nie je to rovina... a keď sme sa pár razy otočili, v tých našich ťažkých sukniach... ocitli sme sa na pol metra ďalej o nášho partnera. No, vždy keď si spomenieme na to, zasmejeme sa a spomenieme si na ten krásny obraz prírody.

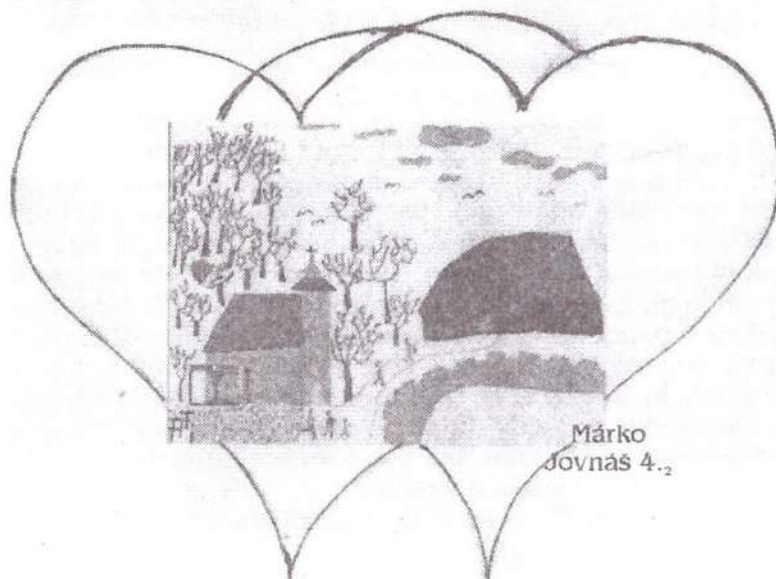
Pretože je Svrčinovec dedina a má iba zopár obchodov, to nemohlo uspokojiť tých, ktorí radi trovia peniaze a ktorí by aj celý deň strávili v obchodoch. Preto a nielen preto... nás nasledovný deň zaviezli do Čadce.

Je to pekné mesto, väčšie od Pazovy a tam sa mohlo všeličo vidieť. Je tam mnoho obchodov a veľa toho pekného v nich. V Čadci sme navštívili aj knižnicu, ktorá nie je len požičovňou kníh. Tam sa môže počúvať hudba a rodičia si tam môžu nechať deti ako v škôlke. Tam nám rýchlo ubehol čas.

No, vo Svrčinovci sme sa aj všeličo naučili. Napríklad, kým sme boli tam, trochu nám do uší vošlo aj to ich nárečie. Bolo nám to veľmi zaujímavé a rýchlo sme sa aj mi tak naučili rozprávať. Naučili sme sa mnohé nové slová a trochu viac o tej dedine a živote v nej.

Na tento výlet sa budem dlho pamätať a vždy si budem spomínať na pekné chvíle strávené v prekrásnom Svrčinovci.

Annamária Simonovičová 7.,



Márko
Jovnáš 4.,

ACH, TEN KRÁSNY SVRČINOVEC

Nedaleko Čadce...

Nedaleko Čadce je malá dedinka Svrčinovec. Hoci je to dedina, ona je plná živej prírody a života.

Svrčinovec má i základnú školu Svrčinovec, ktorá je veľmi pekná. Je tam viac ako štyristo žiakov. Celú tú oblasť volajú Kysuce a dostala názov podľa rieky Kysuca. Slováci zo Starej Pazovy sa zoznámili s niekoľkými obyvateľmi zo Svrčinovca a tak sme sa deti z našej školy začali dopisovať s deťmi z ich školy. Preto sme koncom apríla šli do Svrčinovca. Tam mi bolo krásne. V tom dome, kde som spala, ma pekne uhostili.

O dva týždne oni k nám dochádzajú a teším sa ich príchodu. Pekne mi bolo vo Svrčínovci a preto by som chcela znovu ísť tam.

Michaela Kočišová 4.₂

Svrčinovec

Páčilo sa mi, keď sme boli vo Svrčínovci na Vychylovke. Tam sa dvíhal máj a to bolo veľmi pekne. Páčilo sa mi i v Čadci. To je väčšie mesto od našej Pazovy. No najviac si budem pamätať na Vychylovku, staré domčeky, pamú lokomotívu, guľovanie na snehu, a krásnu prírodu Slovenska v máji.

Kristína Uheliová 4.₃



Ján Vereš 4.₂

Tá krásna dedina...

Mesto ako mesto, podobá sa jedno druhému. Ale jesto niekoľko výnimok. Okrem Starej Pazovy nádherná dedina je i Svrčinovec.

Tá krásna dedina je v časti Kysuce, na severe Slovenska. Každé ráno, keď slnko vychádza, jeho lúče odkrývajú vysoké hory, ktoré chránia mestečko a veľké Kysuce. Všetky vtáky krajšie čvirinkajú ako keď, by pieseň bola zahraná. A rieka, ktorá preteká cez ten kraj, im drží rytmus. Keď sa prejde cez most, nad riekou počuje sa pýšťalka, či zvuk prichádza z futbalového hriska. Stará vlaková trúbeľ sa tiež počuje v tej oblasti. Ľudia, ktorých nieto mnoho, usilovne pracujú a zachovávajú ten kúsok zeme živým. V tej malej, ale veselej a peknej dedine je i polícia, škola, kostol, národný dom. Ľudové inštrumenty vo Svrčínovci a na Slovensku sú gajdy, fujare. Je tam chladnešie, ale pohľad na tú krásu zohreje srdce a potom aj telo. Keď si v tom kraji, nijako nemôžeš byť zlý a smutný. Všetko ňa vedie k šťastiu a veseliu.

Ešte raz poviem, že je Svrčinovec miesto zázrakov a krásy, v ktorom je vždy dobre a príjemne.

Igor Havran 4.₂

Foto reportáž



Báčovia nás vítajú...



Škola bránu otvára...



Čika-fuka vláčik...



Pozdravujeme Vychylovku...



Koncert v prírode...



Kostolík v skanzene...

SVRČINOVEC V PAMÄTI... SVRČINOVEC V ÚRYVKOCH...

Za siedmimi horami, za siedmimi dolami jestvuje jedno malé mestečko, menom Svrčinovec. Krásne mestečko pri Tatrách objaté je krásnymi horami, voňavými kvetmi a sviežim podnebí ...

(Jana Domoni-Lakatošová 6.)

... Deti nás veľmi pekne prijali. Hneď som zbadala jedného švárneho mládenca a keď mi moja nová kamarátka Michaela povedala, že je to jej starší brat, Lukáš, bola som prekvapená aj oduševnená ... Veľmi sa mi páčil aj Super star. Je to závodenie spevákov ... Bolo tam aj dosť snehu. Je to naozaj zvláštny pocit keď si v tenkom tričku a kráčaš po snehu...

(Karolína Nimetová 6.)

... Keď sme docestovali do Svrčinovca, mne sa osobne zapáčili domy a plocha malej dedinky. Poobzerali sme sa a videli žiakov z dedinky ako v rukách držia tabuľky s našimi menami ... Keď som nemal záväzky, šli sme na prechádzky do lesa. V lese som videl smu, divú sviňu a rôzne druhy motýľov ... Taktiež sme boli na riadnom vyučovaní u nich v škole. Ja som bol v 7.a. Toľko sa mi páčilo, že mi čas priam preletel...

(Viktor Agarský 7.)

... Mój kamarát Miloš a ja sme boli uhostení v rodine Kocúrekovej, u Maroša a Mareka. Svrčinovec je pekne mestečko usadené pomedzi vysoké vrchy v krásnej prírode. Navštívili sme i obecné mesto Čadcu, ktoré nám ešte viac priblížilo krásu Slovenska, ale predsa, bez Kocúrekov by sme necitili tú krásu v plnej miere. U nich nám bolo veľmi príjemne a o chutnej strave nech ani nehovorím...

(Nino Nad 6.2)

... Veľmi sa mi páčilo na Výchylvke. To je dedinka urobená v starodávnom štýle. Tamojšie domy sú prenesené z iných oblastí pred asi päťdesiatimi rokmi. Okrem nekaždodenných domov, obchodov, krčiem, nekaždodenná je tam aj príroda. Tam sú vrchy, na ktorých je svieži vzduch a najzvláštnejšie je to, že tam bolo ešte dosť snehu a predsa bolo teplo. Istotone sa guľovanie bez bundy, svetra, čiapky, šálu a rukavíc nemôže považovať ako obyčajné ...

(Filip Filip 7.)

... Počítala som dni, kým začne náš zájazd na Slovensko. Mala som trému a počet otázok v mojej mysli každým dňom rástol. Odpovede na ne som dostala toho momentu, keď som vyšla z autobusu. Privítalo nás tam mnoho nasmiatych tvárí, čistý vzduch a krásne hory ... Svrčinovec je taký malý, ale ľudia v ňom sú milí ako aj všetci Slováci...

(Marína Hudecová 7.)

... Vošli sme do ich školy, kde nás privítali učitelia peknou piesňou o kraji v ktorom sa nachádza Svrčinovec a ktorý sa menuje Kysúce ... Nasledujúce dni sme sa veľmi pekne kamarátili Patrik, ja a ostatní chlapci (čiže „chalani“ ako oni to vravia) a dievky („baby“) ... S našimi chlapcami sme boli v hore a vyštvierali sme sa na vrch kopca, skadiaľ bol veľmi pekný pohľad na mesto (Výchylvku). Tam sme sedeli a dívali sa na krásnu prírodu.

(Dávid Pop 7.)

... Na prvý pohľad bola to obyčajná dedina, ale predsa jej krásna vôňa stromov očarila mojích kamarátov a mňa. Tu nás privítali učitelia a žiaci s krátkym programom. Táto dedina, v ktorej sme strávili päť dní má okolo 4 000 obyvateľov. Páčila sa mi cesta na Výchylvku. To je malá dedina, v ktorej domy boli spravené v starodávnom štýle a tam bola i nekaždodenná pekná príroda, ktorá nás obkolesovala svojimi hustými lesmi a zelenými kopcami. Tam sme im predniesli kúsok z Pazovy a oni sa dívali na naše obyčaje a kroje.

(Branislav Kočiš 7.)

Slovenská reč počula sa aj na republikovej prehliadke recitátorov medzi šiestimi najlepšími v Srbsku



Stanislava Baková 4.,

recitátorov vo všetkých troch vekových skupinách, až 17 bolo z našej obce. V mladšej vekovej skupine na pokrajinskú súťaž postúpilo šesť recitátorov a medzi nimi z našej školy: Maja Domoniová, Michaela Kočišová a Daniela Kulhavá, a v strednej medzi šiestimi sú tiež traja z našej školy: Xénia Baková, Anamária a Miloš Simonovičovi. V staršej vekovej skupine obe recitátorky ktoré recitovali po slovensky postúpili na pokrajinskú súťaž, Anna Kovárová a Helena Popová. Porota v zložení: Gordana Djurdjević, Dimić herečka Srbského národného divadla, Milina Florianová novinárka RNS i Vladimír Besermeni, profesor rusinskeho jazyka, ocenili prehliadku ako kvalitnú a výnimočne dobre zorganizovanú, aj keď všetci 153. recitátori vystúpili v jeden deň, na rozdiel od skôr, keď prehliadka bola zorganizovaná v dvoch dňoch.

V dňoch víkendu 16 a 17. apríla v Sečnji prebiehala **pokrajinská prehliadka recitátorov**, na ktorej sme zapísali tiež výnimočné výsledky Danila Kulhavá, Maja Domoniová, Michaela Kočišová z mladšej vekovej skupiny dostali zlaté diplomy a zo strednej vekovej skupiny zlatý diplom získala Anamária Simonovičová. Na republikovú súťaž sa z našej obce dostali štyria recitátori, Michaela Kočišová z mladšej, Anamária Simonovičová a Nenad Mirkovič zo strednej a Marko Kamdžijaš zo staršej vekovej skupiny.

Recitátorov hodnotila porota v zložení: profesori rusinského jazyka Vladimír Besermeni a Erika Kmáč, novinári Milina Florianová a Niku Čobanu a Vesna Ždrnja prof. na akadémii umení.

Republiková prehliadka recitátorov prebiehala vo Valjeve 13. a 14. mája keď sa porote v zložení Milorad Dešić, predseda a členovia: Verica Rakonjac Pavlović, Branka Jakšić Provči, Andrijana Videnović a Zoran Čosić predstavilo 108 recitátorov z celého Srbska. Zo staropazovskej obce vystúpili štyria recitátori a medzi nimi aj dve predstaviteľky našej školy Michaela Kočišová a Anamária Simonovičová. Anamária sa dostala medzi šesť najlepších recitátorov v strednej vekovej skupine a po finálovej časti obsadila piate miesto.



Iveta Marušičová 4.,

Anna Simonovičová

ZO ŽIACKEHO PERA ...

Prišla jar

Je znovu jar, moje najobľúbenejšie ročné obdobie. Po dlhej a chladnej zime znovu sa všetko zobúdzza.

Aj ľudia aj vtáky a vôbec celá príroda nie je pospaná a sivá, ale s jarou sa rodia pestré farby ako čo sú zelená, žltá a biela. Na našom dvore zakvitlo jablko okolo neho sa počuje bzúčanie úsilovných včiel ktoré opeľujú vôňavé kvety jablka. Vôňa sa rozprestierala po celom dvore a taktiež aj na kvetoch nášho rozkvitnutého orgovánu. I v záhrade sa budí život, krásna cibuľka a jarné šaláty nám dávajú prvé vitamíny. Na jar sú ľudia veselší, možno ich vidieť v záhrade, na dvore a na ulici. I my deti sa viac hrávame.

Jarné sinko teplejšie hreje, z jari sa rodia nové lásky a všetko je veselé a plné života. A preto jar vo mne budí lásku a nové priateľstvá.

Daniel Foltan 4.,



Láska

Láska nie je iba
rovná doska.
Láska je keď ťa
mamka bozká.

Lásku potrebuje každé
dieťa, každá mama,
veď kto ju bude
zobúdzzať hneď zrána?

Lásku máme trojakú:
keď ti niekto
padne do zraku,

keď máme všetkú lásku
dáš,
keď dobrého priateľa
máš.

Keby aspoň bolo
na svete
toľko lásky detskej,
koľko radostí v lete.

Jarmila Hricová 6.,

Fantázia

Čo je to fantázia?
Fantázia je
keď detská myseľ smie
lietať po svete.

Keď na strome rastú cukríky,
keď sú z čokolády chodníky,
keď sú zo zmrzliny zrážky,
a z karamelu vtáčky.

Keď všetko je zo sladkostí,
hlava, rozum ba aj kosti.
Fantázia je, keď detská myseľ smie
na celom svete robiť, čo len chce.

Jarmila Hricová 6.,



ZO ŽIACKEHO PERA ...

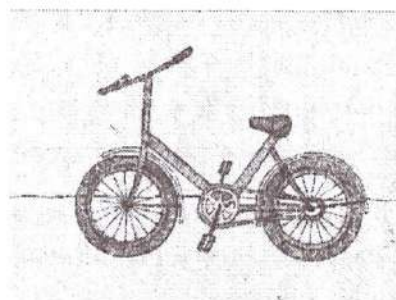
Lúčime sa so štvrtým ročníkom a našou pani učiteľkou

Blíži sa deň našej rozlúčky a všetci sa pamätáme, keď sme prvýkrát kročili do školy.

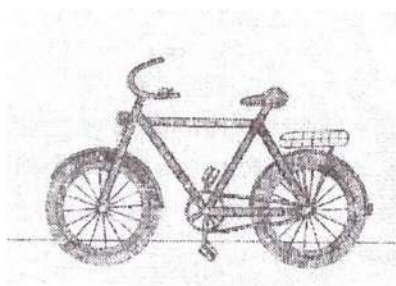
Bolo to pred štyrmi rokmi, všetci sme prišli s rodičmi. Pamätám sa, že som netrpezlivo čakala, kým pôjdem do školy a vedieť kto mi bude pani učiteľka. Bola to Katarína Vareniová. Ona nás pekne privítala a bola nám dobrá pani učiteľka. V triede sme šesťnásť žiaci. Z toho je sedem dievčat. V druhom ročníku nám prišla pani učiteľka Irena Babiková. Trochu mi bolo ľúto za prvou, ale aj druhá učiteľka je tiež dobrá. Pekne nás vyučuje a učí ako sa máme správať. Teraz sme v štvrtom ročníku, ktorý sa o mesiac končí. Všetci sa pomaly chystáme na rozlúčku s pani učiteľkou. Každá rozlúčka je smutná. Tieto dva a pol roky spolu nám bolo veľmi pekne. Chodili sme spolu na výlety a pani učiteľka sa vždy o nás starala. Na to si budem vždy pamätať. Nevieť ako nám bude vo vyšších ročníkoch a kto nás bude vyučovať.

Nazdávam sa, že aj učitelia, ktorí ma budú vyučovať, budú dobrí, ako nám bola naša pani učiteľka Irena.

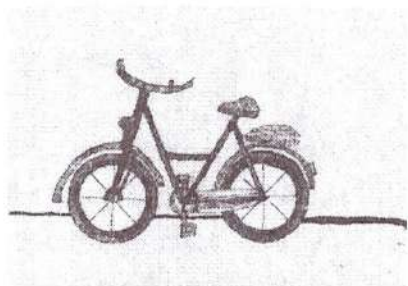
Iveta Kelementová 4.,



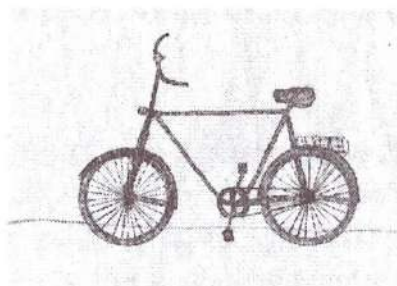
Marína Očovajová 5.,



Andrej Poliovka 5.,



Boris Hric 5.,



Alexandra Balážová 5.,

Keď narastiem budem...

Veľakrát som rozmýšľal čím, by som mohol byť, keď narastiem. Chcel som sa venovať mnohým prácam a byť spisovateľ, maliar, chemik, námorník, skúmateľ.

Ale teraz keď som trochu starší, mám žiadosť, aby som sa vyučil pre profesora hudby, alebo významného umelca na husliach. Hráť na husliach už päť rokov a mám ešte vždy vôľu, aby som v tom pokračoval. Robota, ktorou sa chcem zaoberať, trochu je namáhavá, ale aj veselá. Čarodejný zvuk huslí vojde do srdca ľudí a tam sa rozšíri. Vtedy sú ľudia šťastní a veľkosrdeční. Aby som sa stal profesorom, musím dobre poznať taliansky jazyk. Keď narastiem, ak budem hudobník, ako aj moji profesori, cestoval by som po svete, chodil na rôzne turnaje a závodenia. Táto robota je predstaviteľom všetkého pekného. Pre mňa je hudba jedným dôležitým základom bez ktorého by boli ľudia zlí. Vofakto vraví, že sú husle najťažší inštrument. Pre mňa je hudba ľahká a dobrým je priateľom.

Hudba a husle sú zmyslom života, bez ktorých by sme boli smutní.

Igor Havran 4.,

NAŠE ÚSPECHY...NAŠE ÚSPECHY...

Školské **závodenie zo slovenského jazyka a kultúry vyjadrovania** sa konalo v priebehu týždňa od 28.marca do 01.apríla 2005.roku. Najlepšie výsledky dosiahli Vlasta Ikerová (8.₁), Daniela Hlodová (8.₃) , Oľa Kulhavá (8.₃) ; zo 7.₁ triedy : Filip Filip, Annamária Simonovičová a Anna Kelementová, Jarmila Hricová (6.₂), Michaela Vargová (6.₁), Daria Hlodová (6.₂), boli najúspešnejšie siestačky. Z piatákov Silvia Zolnajová (5.₂), Ingrid Vargová (5.₁) a Xénia Baková (5.₂) postúpili ďalej.

Medziobecné závodenie sa uskutočnilo 09.04.2005. roku v škole Hrdinu Janka Čmelika, v Starej Pazove. Najleší na medziobecnej súťaži boli: Vlasta Ikerová (1.miesto), Daniela Hlodová (3.miesto), Filip Filip (1.miesto), Annamária Simonovičová (2.miesto), Jarmila Hricová (1.miesto), Michaela Vargová (2.miesto), Silvia Zolnajová (1.miesto) a Ingrid Vargová (2.miesto). Republikové závodenie bude 21.mája v Selnči na základnej škole Jána Kollára. Na ňom sa zúčastnia iba najlepší siedmáci a ôsmáci.

(M.Vargová J.Pecniková)

Pokrajinské závodenie zo srbského jazyka bolo v Novom Sade 02.04.2005 (školské sa konalo koncom februára a začiatkom marca).Zúčastnili sa na ňom Filip Filip, Milanko Topošský, Ivor Pokoracký, Branislav Kočiš (všetci zo 7.1 triedy), Vlasta Ikerová (8.₁), Ján Opavský (8.₁) , Daniela Hlodová (8.₃)

Naša škola vždy berie účasť na závodeniach zo srbčiny a súťaží aj v kategórii srbčina ako materský jazyk a tiež aj v kategórii nematerského jazyka. Vždy dosahuje dobré výsledky a tohto roku na pokrajinskom závodeni v Novom Sade Filip Filip obsadil 3. miesto. Na republikovom závodeni sa naša škola nezúčastnila skrze jarných prázdnín.

(F.Filip 7.₂)

Obecné závodenie z nemeckého jazyka bolo 05.03.2005 v Starej Pazove. Zúčastnili sa žiaci ôsmych tried , a to : Vlasta Hadriková (8.₁) , Daniela Hlodová (8.₃), Miloš Materák (8.₂), Vlasta Ikerová (8.₁). Vlasta Ikerová obsadila prvé miesto , ale skrz závodenia zo srbského jazyka ktoré bolo toho istého dňa, nemohla sa zúčastniť aj na závodeni z nemeckého jazyka.

(Vlasta Ikerová 8.₁)

Na školskom závodeni vo futbale zúčastnili sa žiaci šiestych, siedmich a ôsmych tried. Turnaj vo futbale prebiehal v pondelok 18.05.2005 v školskej telocvični. Zahraných je šesť zápasov. Vo finále zahráli ekipy 8.₂ a 8.₃ triedy. Víťazom sa stala 8.₂ trieda.

(L.L.)



NAŠE ÚSPECHY... NAŠE ÚSPECHY...

Na školskom závodení z matematiky, ktoré bolo dňa 23.02.2005, zúčastnili sa aj žiaci štvrtého ročníka :Dávid Šarkezy (4.₁), Stanislava Baková (4.₁), Maja Domoniová (4.₁), Davor Stupar (4.₁), Martin Potran (4.₂), Daniel Medved' (4.₂), Igor Havran (4.₂), Ján Vereš (4.₂), Jaroslav Forgáč (4.₃).

Na obecné závodenie 23.03.2005, postúpili žiaci: Stanislava Baková , Davor Stupar , Igor Havran , Martin Potran.

Na obecných závodeniach sa doteraz štvrtáci nezúčastňovali, tak sa niektorí žiaci vynašili lepšie , niektorí slabšie , ale ďalej sa nepodarilo postúpiť nikomu z nich,

(V.T.)

Tohto školského roku, 2004/2005, sa naša škola zúčastnila na obecnom závodení z matematiky. To závodenie sa uskutočnilo 26. marca, v ZŠ Pinki v St. Pazove. Naši predstavitelia obsadili tieto miesta: Ingrid Vargová (5.₁) 8. miesto, Karolína Nimetová (6.₂) 3. miesto, Marina Rakičová (6.₁) 4. miesto, Dária Hlodová (6.₂) 12. miesto, Filip Filip (7.₁) 5. miesto, Milan Topolský (7.₁) 19. miesto, a Daniela Hlodová (8.₃) 8. miesto.

Na medziobecnom závodení z matematiky, 23. apríla, v Rume, naši predstavitelia dosiahli takéto rezultáty: Karolína Nimetová (6.₂) 16. miesto, Marina Rakičová (6.₁) 9. miesto a Filip Filip (7.₁) 12. miesto.

(Dária Hlodová 6.₂)

Školské závodenie zo zemepisu sa konalo koncom februára. Najlepšie výsledky mali Miloš Materák (8.₂) , Milan Špický-Šágy (8.₁) a Daniela Hlodová (8.₃). Na obecnom závodení vo Vojke (19.03.2005) Hlodová obsadila 9. miesto, Materák 4. a Milan Špický-Šágy 2. miesto, takže sa on zúčastnil aj na republikovom závodení z tohto predmetu, ktoré bolo 16.04.2005 v N.Sade.

(K.T.)

Obecné závodenie z fyziky bolo v Belegiši 26.02.2005 Učinkovali: Filip Filip, Ivor Pokoracký a Milanko Topolský, žiaci 7.₁ triedy. Filip Filip obsadil 2. Miesto.(F.Filip 7.₁)

(Filip Filip 7.₁)

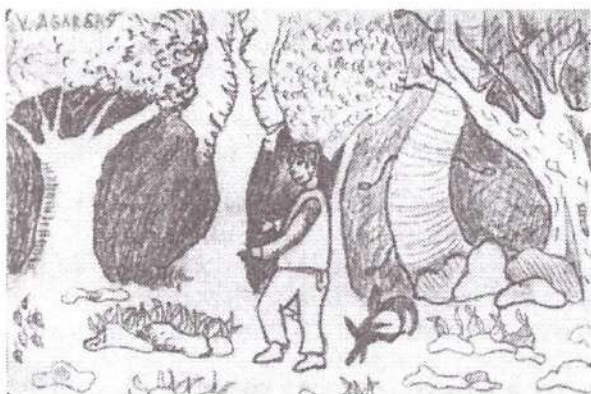
Dňa 08.10.2004 bola vernisaž výstavy víťazných a vybraných prác 8.ročníka medzinárodnej výtvarnej súťaže (pre deti od 12-15 rokov) EX LIBRIS v Hlohovci, v Slovenskej Republike. Žiačka našej školy, Silvia Balejová (teraz 7.1, vlni ako šiestačka) na tomto podujatí dostala čestné uznanie pre svoju výtvarnú prácu. Počet účastníkov bol 1833 a počet prác 2114. Súťažné práce prišli z celého sveta a zo Slovenska. Organizátorom tejto vernisáže bolo UNESCO.

(K.T.)



SLOVENSKÁ LITERATÚRA SLOVOM A OBRAZOM

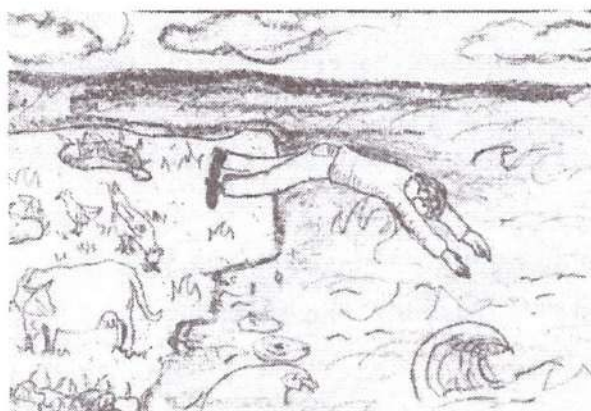
Janko Král: Zakliata panna vo Váhu a divný Janko



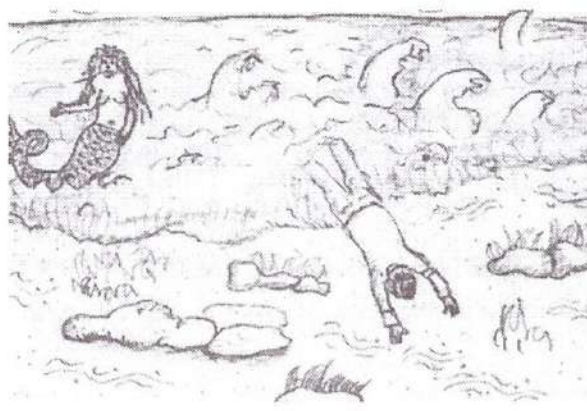
1. Kto by bol taký planý v tú svätú
hodinu, sám Janík tam na
Váhu chodi zarmútený, po
chodničkoch stúpa haky-baky.



2. Laľa, veď je to len po pás človek, odpoly
ryba chlpatá - je to tá panna zakliata.

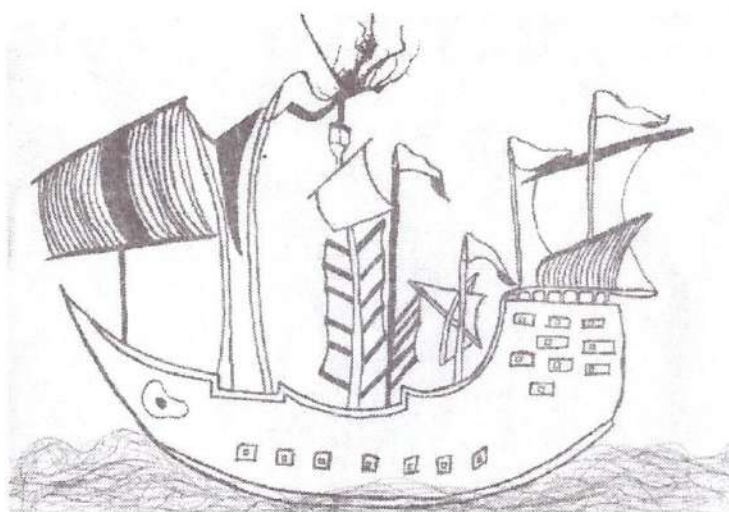


3. „Ameň“ povie a z brehov hodí sa do vody
zbúrenej vodičky. Člup - voda berie, pred
sebou hrnie, mladého Janka zakryje.



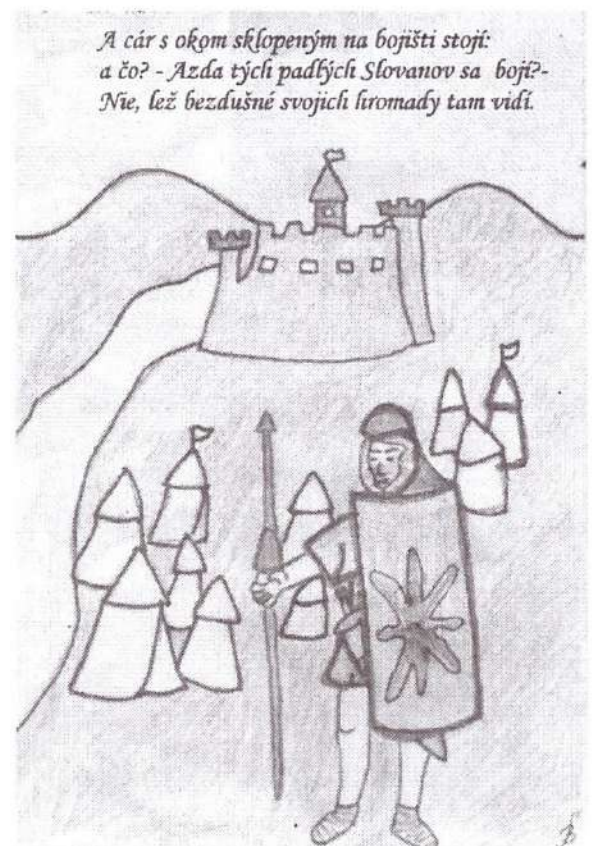
4. Hora, voda hučí, vetriček
podúva - Janík pod svrčinov
na brehu načúva.

Motívy z básne ilustroval Viktor Agarský 7.,

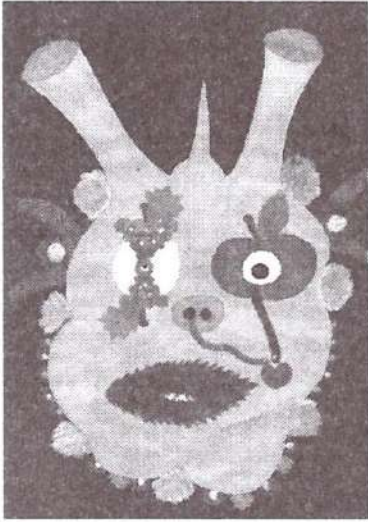


Miroslav Fabok 5.,

Samo Chalupka: Mor ho!



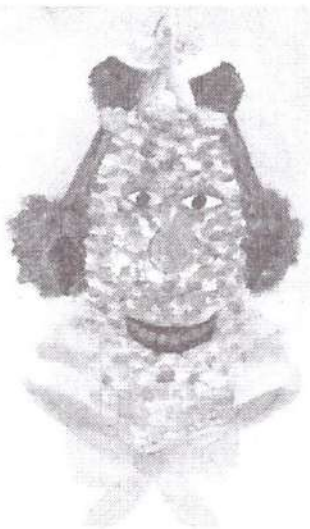
Motívy z básne ilustrovala Silvia Balejová 7.2



Annamária Simonovičová 7.,



Ivor Pokoracký 7.,



Marina Havranová 7.,



Vlasta Petrovičová 5.,

Vedieť mnoho vecí neznamená byť múdry. (Heraklit)

Vedieť, že vieš to čo vieš a že nevieš to čo nevieš- hľa, tu máš najväčšie vedomosti. (Lao Ce)

Čím človek menej vie, tým viac sa mu jeho vedomosti zdajú byť väčšie. (Ž. Ž. Ruso)

Vedomosti sú len vtedy vedomosťami, keď sú získané s námahou vlastnej mysle a nie pamätaním. (L. N. Tolstoj)

Lepšie je vedieť menej, ale dôkladne, ako mnoho a povrchné. (E. Kant)

Najdôležitejší výsledok každého vzdelania je spoznanie samého seba. (Sogen)

Nevedomci majú divnú chorobu: Nie sú vedomí svojich nevedomostí. (Roble)

Učenie bez rozmyšľania je prázdne a rozmyšľanie bez učenia nebezpečné. (Lao Ce)

Vedomosti sú prostriedok a nie cieľ. (Tolstoj)

Skúsenosť je dobrá škola, len školské poplatky sú veľmi vysoké. (Heine)

Učiť možno slovami, vychovávať iba príkladom. (La Bruyere)

Vyučovanie má srdce zošľachtiť, myseľ osvietiť, človeka do života a do sveta pripraviť. (Štúr)

Deti sú mali tvorovia , ktorí sa nesmú správať tak, ako ich rodičia v ich veku.

Ak máme deti vychovávať , je potrebné aby sme sa aj my stali deťmi. (Martin Luther)

Deti vychovávať? To je veľmi jednoduché, Stačí, keď si nahovoríš , že je to dieťa niekoho iného, lebo ako treba vychovávať deti iných ,to vie každý. (Bing Crosby)

Dva roky potrebujeme, kým sa naučíme hovoriť a päťdesiat, kým sa naučíme mlčať. (Ernest Hemingway)

Dedičnosť je to, v čo veríme keď máme inteligentné dieťa. (Chavles Chaplín)

Odpúšťame takou mierou, ako milujeme. (Dagmar Becková)

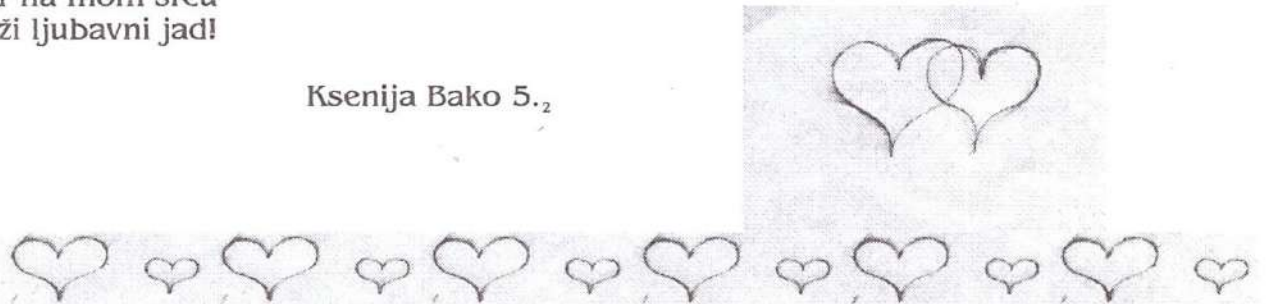
LJUBAV

Ljubav je mirna reka,
što teče iz daleka.
Ona teče kroz tvoje
srce, kroz tvoju misao,
ali ti nisi ljubavno pismo
napisao.
Pomešaš slova, sve ti
se pomuti u glavi i kažeš
mami: Mama, meni nešto fali.
Fali mi Nikola iz sedmog dva!
Zar je to ljubav? Pa šta?!
On me ne voli, tu je greška,
o, ljubav je tako teška!
I tako čekam da sve ovo prođe sad,
jer na mom srcu
leži ljubavni jad!

Ksenija Bako 5.2



Miroslav Fabok 5.2



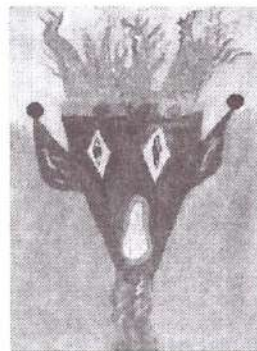
ZASMEJME SA

-Koľko máš rokov synček?-Mínus štyri.
-Ako to?
-Otecko tvrdí, že keď som sa narodil,
mama mala tridsať a mama zasa tvrdí,
že má teraz dvadsaťšesť !!!

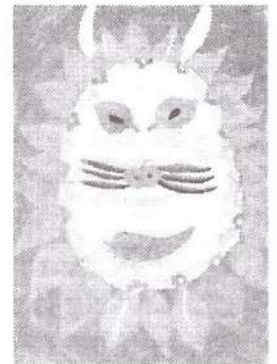
Jožko bol prvý raz v škole.
-Tak čo, synček? - pýta sa ho matka,
keď sa vrátil. - Čo ste sa tam naučili?
- Nič, - povzdýchol si chlapček.-
-Kázali nám prísť aj zajtra.

-Môžem vás ubezpečiť, hovorí
učiteľ žiakom, že odo mňa ešte
nikto nedostal známky zadarmo!
Prihlási sa malý Jožko:
-Prosím, pán učiteľ, a koľko za to
budete chcieť?

Čo si taký zničený, Edo?
Čítal som knižku s tragickým koncom.
-A čo to bolo za knižku?
-Moja vkladná.



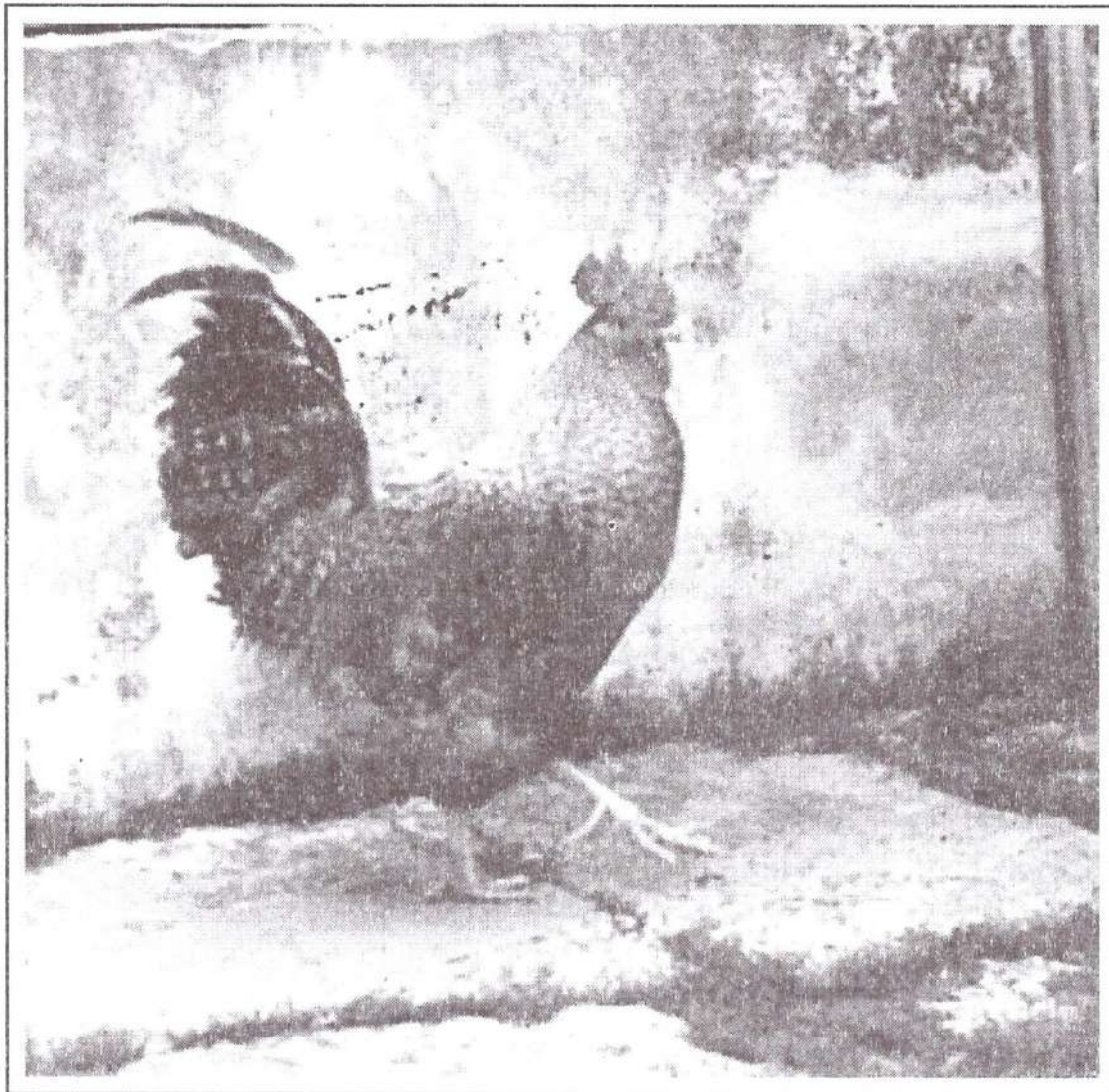
Vlasta Danečeková 6.1



Vlasta Čemerská 7.1



Nina Šipická 5.2



Kohút - symbol Svrčinovca

OÁZA; Noviny žiakov ZŠ H.J. Čmelíka Stará Pazova; Číslo 4, máj 2005

Redakcia:

Prvú stranu obálky ilustroval: Ján Stupavský

Grafická úprava: Ján Stupavský

Technický redaktor: Ján Havran

Lektorovala a texty upravila : Katarína Topolská

Redakcia: Michaela Vargová, Jarmila Pecníková, Milan Lauko, Anna Forgačová, Tatiana Mikšanová, Marina Rakičová.

Hlavní a zodpovední redaktori:

Janko Havran, Katarína Topolská, Ján Stupavský.

Číslo vytlačila a sponzorovala tlačiareň BOMIL PRINT ;
Stará Pazova; Janka Čmelíka 28